

Szomolya, 2023.08.20. (vas.)	Mát 26,73 A te beszéded is elárul téged	sorozat: Vegyes: 2023-05.
---------------------------------	--	------------------------------

Mikor legutóbb itt voltam Szomolyán, a testvérek között, akkor a nyelv hatalmáról volt szó. **Péld 18:21** *Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen ki-ki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.* Most is a nyelvről szeretnék szólni. Olvassuk el **Mát 26,73**: *Kevés idő múlva pedig az ott álldogálók menének hozzá, és mondának Péternek: Bizony te is közülük való vagy; hiszen a te beszéded is elárul téged.* Most arról lesz szó, amit itt így olvastunk: **a te beszéded is elárul téged.** Igen, a beszédünk elárul. Nézzük meg, mit árul el rólunk! Elárulja: **1.** Honnét valók vagyunk. **2.** Mivel foglalkozunk. **3.** Mi van a szívünkben, kik vagyunk. **4.** A beszédünk akkor is elárul, ha éppen azzal akarjuk eltakarni a valóságot. **5.** Nem elég csak a beszédünkön változtatni, a szívünk legyen jó!

1.) A beszédünk elárulja, honnét valók vagyunk

Péter beszéde azt árulta el, hogy Galileából való, mint ahogy Jézus is ott nőtt fel. **Márk 14:70b** *az ott állók ismét mondják vala Péternek: Bizony közülük való vagy; mert galileabeli is vagy, és a beszéded [is] hasonló.*

A mai embert is elárulja a beszéde, honnan való. Ha töri a magyart, akkor külföldi. Ha „özik”, akkor Szeged környéki. A székelyek is magyarul beszélnek, de a beszédük jellegzetes, lehet tudni, hogy székelyek, vagy erdélyi magyarok. Azonban a beszédünk ennél még sokkal többet is elárul.

2.) A beszédünk elárulja, mivel foglalkozunk

Mert amivel foglalkozunk, ami foglalkoztat, arról előbb-utóbb beszélünk is. Aki politikával foglalkozik, arról beszél. Akit a pénz foglalkoztat, arról. Akit a tudomány érdekel, hacsak teheti, arról beszél. Akit a sport érdekel, azt nézi, és arról beszél. Aki TV-műsorokat néz, egyszer a beszéde elárulja, mit szokott nézni.

Aki az Igével foglalkozik, annak igei kérdései vannak, és a beszéde azt fejezi ki, hogy mi foglalkoztatja leginkább az Igéből.

Akit leterhel a mindennapi élet gondja, a gondolatai akörül forognak, és lehetetlen, hogy arról ne beszéljen. Akinek öröme van, beszél róla, mert nagy örömet nem lehet az embernek magában tartani. Az öröm is, a bánat is meglátszik az emberen, az arckifejezésén, a mozdulatain is. Ezért rá is szoktak kérdezni: Mi bánat? Vagy: „Ragyog az arcod, látom, nagy öröm ért!” – és akkor nem kell nagyon biztatni, hogy beszéljen róla. Van, aki szereti a pletykát, és azzal foglalkozik, így sok pletykát tud, arról beszél is, mert amit hallott, úgy gondolja, azt tovább kell adnia másoknak is.

Tehát a beszédünk elárulja, hogy mivel foglalkozunk, vagy mi foglalkoztat minket.

3.) A beszédünk elárulja, mi van a szívünkben, kik vagyunk

Olv. Máté 12:34b-37 Az Úr azt mondta: *a szívnek teljességéből szól a száj, a te beszédeidből ismertel igaznak, és a te beszédeidből ismertel hamisnak.* Ez így van, ha akarjuk, ha nem. Ha titkoljuk és takargatjuk, ha nem. A szánk, a beszédünk felfedi, elárulja a szívünket.

Az Úr Jézus beszéde is felfedte, mi volt a szívében. Látszott szeretete, bölcsessége, békessége, igazsága és igazságossága. Kitént az Atya iránti hűsége és engedelmissége. A szívének jó kincseiből jókat hozott elő még akkor is, amikor intette vagy megfedte az embereket, mert azzal is a javukat akarta.

A mi beszédünk is elárulja, hogy hívők vagyunk-e, vagy még nincs új életünk.

Példa Etus néni, akit mi gondoztunk Debrecenben, és 93 évesen vitte haza az Úr. Fültanúja voltam egy ilyen beszélgetésnek. A szomszéd fiatalember átjött hozzá, és a köszöntését így viszonzta: Áldja meg magát az Úr! A fiatalember megkérdezte: – Hány éves tetszik lenni?

– Már 90 éves vagyok Isten kegyelméből, mert Ő tartott meg, és Ő segített annyi mindenben keresztül.

– Meg tetszik-e engedni, hogy a ház hátulját innen az udvarából bevakoljuk?

– Megengedem! Hát hogye engednem meg?! Örülök, hogy ennyit segíthetek, mert én is sok segítséget kaptam Istentől. Engem az Úr Jézus annyi sok jóval megáldott, annyi szeretetet kaptam tőle, hogy el sem tudom mondani.

Etus néni másik szomszédja egy öregember volt, aki gyakran káromkodott, átkozódott, és Etus nénit is gyakran fenyegette. Neki ez jött elő a szívéből. Egyszer elbeszélgettem vele, és sírva mondta el, hogy nincs senkije. Felesége meghalt, a gyerekei rá se néznek. Mint kiderült, a családjával nagyon gonoszul bánt, azért hagyták magára. Istentől, Jézus Kr.-ról viszont nem akart hallani.

Ha a hívő ember nem is beszél közvetlenül az Úrról és a hitéről, de a beszéde a szíve jó kincseiből jót hoz elő. A másik megéri a szavaiból a szeretetet, a segítőkészséget, az együttérzést. Megérzi, hogy nyugalma, békessége van. Van valami plusz, ami a másíknak nincs.

Felsorolok még néhány dolgot, amit a beszédünk elárul:

Akinek a beszéde szennyes, mocskos, annak a szíve is tisztátalan. Van fecsegő, üres beszédű, aki lényegeset nem mond. Az ilyennek a szíve is sivár. Vannak dicsekvők, amiből látszik, hogy a szívük nagyravagyó. A hazudozóknak takargatnivalójuk van. Vannak susárlók, akik háborúságot szítanak a beszédükkel, mert a szívükben nincs béke, sőt tele van háborúgással.

A beszédünk elárulja az elégedetlenségünket vagy éppen a megelégedettségünket. Az sem mindegy, mivel vagyok elégedett, és mivel nem. Magammal lehetek elégedetlen, de a körülményeimmel, a helyzetemmel, az anyagiakkal ne elégedetlenkedjek, mert akkor az Úrral leszek elégedetlen, Aki azokat így rendezte. Elárulja a félelmeinket, vagy éppen a bizalmunkat az Úrban. Ha sokat hallgatom a világi híradásokat, félelmet gerjeszhetnek bennem, de ha az Igéből tájékozódom, akkor nem félek. **Olv. Zsolt 46:2-4** Sok baj van a világban, de az Úr azt mondta: Ne féljetek! **Máté 10:30-31** Nektek pedig még a fejetek hajszálai is mind számon vannak. Ne féljetek azért; ti sok verebecskénél drágábbak vagytok. A beszédünk elárulja, ha le vagyunk terhelve, vagy ha terheinket az Úrra vetettük. Elárulja a reménységünket, az Úr iránti szeretetünket. Elárulja, hogy mennyire vágyakozunk a mennyei után, vagy még jól érezzük magunkat ebben a világban. Elárulja, hogy a testvérekkel békességben, szeretetben élünk-e, vagy nem. Egszóval: **beszédünk elárulja, mi van a szívünkben, és kik vagyunk.**

4.) A beszédünk akkor is elárul, ha éppen azzal akarjuk eltakarni a valóságot Az ember a hazugsággal is el akarja takarni a valóságot. Ősi, sátáni módszer ez, amivel a bűnt jönnek, a jót pedig rossznak tünteti fel. **Olv. Ézs 5,20** Ilyen a képmutató, hízeglő beszéd, aminek az a célja, hogy elrejtse, mi van a szívben. **Péld 26:22-26** A fondorlónak beszédei hízeglők, és azok áthatják a szív belsejét. Mint a meg nem tisztított ezüst, mellyel valami agyagedényt beborítottak, olyanok a gyullasztó ajkak a gonosz szív mellett. Az ő beszédeivel másnak tettei magát a gyűlölő, holott az ő szívében gondol álnokságot. Mikor kedvesen szól, ne bízdál ő hozzá; mert hét iszonyatosság van szívében. Elfedeztethetik a gyűlölés csalással; de nyilvánvalóvá lesz az ő gonoszsága a gyülekezetben. Az Ige kijelenti, hogy a hízeglő beszéd fondorló, gyűlölőködő, álnok és csaló szívet takar. Úgy, ahogy az agyagedényt be lehet borítani ezüsttel. De érdekes, hogy meg nem tisztított, salakos ezüstöt említ az Ige. Vagyis a hízeglő beszédéből mégis kiteszlik a tisztátalanság, a salak. A gyülekezetben, vagyis Isten népe közt nyilvánvalóvá lesz a gonoszság, mert Isten világosság, és Isten gyermekei a világosság fiai. **Zsolt 12:3-4** Hamisságot szól egyik a másiknak; hízeglődő ajkkal kettős szívből szólnak. Vágja ki az Úr mind a hízeglődő ajkakat, a nyelvet, amely nagyokat mond. Ebből az Igéből látszik, hogy az Úr nem szívleli a hízeglést. Azt sokszor még a világi emberek is megvetik. Olyan az, mint Júdás csókja. **Máté 26:49** Jézusoz lépven, monda: *Üdvöz légy Mester!* és megcsókálá őt. **Luk 22:48** Jézus pedig monda neki: *Júdás, csókkal árulod el az embernek Fiát?* De Júdás magát is elárulta. A képmutatás utálatos Isten előtt, az őszinteség jó. Csak az őszinte emberen lehet

segíteni. De az őszinteség alatt sokan azt értik, hogy „Ami szívemen, a számon”, és nem érdekli, hogyan érinti a másikat az, ha ő jól megmondja a magát. Ez nem szeretetből fakad. Önző magatartás, ha a másakra nem vagyok tekintettel, hogy mit bír el, használ-e vagy nem, amit mondok.

5.) Nem elég csak a beszédünkön változtatni, a szívünk legyen jó!

Az is jó, ha hallgatunk. Jób azt mondja a barátainak, akik nem igazán szóltak Isten felől: *Vajha legalább mélyen hallgatnátok, az még bölcsességekre lenne.* **Péld 17,28** Még a bolond is, amikor hallgat, bölcsnek ítéltetik; mikor ajkait bezárja, eszesnek. **Jak 1,19** *Azért, szeretett atyámfiak, legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra.* Különösen akkor hallgassunk, ha ellenünk támadnak: **Olv. Zsolt 38,13-16** *olyanná lettem, mint az, aki nem hall, mert téged vártalak Uram, te hallgass meg Uram!* Mi a megoldás? Soha ne beszéljünk? Ez lehetetlen! Az a megoldás, hogy jó legyen a szívünk állapota, hogy jó legyen az Úrral való közösségünk! Ehhez pedig – többek közt – az szükséges, hogy csak olyat hallgassunk, olyannal foglalkozzunk, olyanokról gondolkozzunk, amiről a **Fil 4,8-9** ír: *Továbbá, Atyámfiak, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó híretek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok. Amiket tanultatok is, el is fogadtatok, hallottatok is, láttatok is én tőlem, azokat cselekedjétek; és a békességnek Istene veletek lesz.* A szívünket és a beszédünket az alakítja, amit hallgatunk. Emlékezzünk az elején idézett Igére! – **Péld 18:21** *Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van.* **Olv. Ézs 50,4:** A bölcs nyelv, a megfáradtat erősitő beszéd feltétele a nyitott fül.

Befejezés

Arról volt szó, hogy a beszédünk nagyon árulkodó. Elárulja, honnét valók vagyunk, mivel foglalkozunk, mi van a szívünkben, kik vagyunk. A beszédünk akkor is elárul, ha éppen azzal akarjuk eltakarni a valóságot. A beszédünkre ügyelni kell. Az Ige azt mondja: **Kol 4:6** *A ti beszédeitek mindenkor kellemetes legyen, sóval fűszerezett; hogy tudjátok, hogy mimódon kell nektek kinek-kinek megfélemlenetek.* De csak a beszédünkön nem elég változtatni, a szívünk állapotának kell jónak lenni. Mert mindig a szívnek teljességéből szól a száj. Áldjon meg minket az Úr, hogy az Igére nyitott fülünk legyen, és a szívünk osztatlanul az Úré legyen, akkor a beszédünk is Isten dicsőségére lesz! **Amen.**